

БЮЛЕТЕНЬ

НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ УКРАЇНИ У СПРАВАХ ЮНЕСКО

Випуск 2, 2015

XVII-е ЗАСІДАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ КОМІСІЇ УКРАЇНИ У СПРАВАХ ЮНЕСКО У ФОРМАТІ НАРАДИ КЕРІВНИКІВ СЕКТОРІВ

19 червня цього року під головуванням Першого заступника Міністра культури України, Першого заступника Голови Національної комісії України у справах ЮНЕСКО – керівника сектора культури та культурної спадщини І.Ліхового відбулося XVII-е засідання Національної комісії України у справах ЮНЕСКО у форматі наради керівників секторів: культури та культурної спадщини; освіти; науки; природної спадщини; молодіжної політики; інформації та комунікації.

Члени Національної комісії обговорили хід виконання Плану роботи Нацкомісії на 2015 рік та рішень XVI засідання Національної комісії України у справах ЮНЕСКО, а також питання внесення змін до Плану, підготовки делегації України до участі у роботі 39-ї сесії Комітету всесвітньої спадщини ЮНЕСКО (28 червня – 8 липня 2015 року, м. Бонн, Німеччина), тематичне наповнення другого числа інформаційного бюлетеня Нацкомісії.

Було прийнято рішення посилити контроль за виконанням заходів, включених до Плану роботи Національної комісії України у справах ЮНЕСКО на 2015 рік, та на щоквартальній основі заслуховувати інформацію членів Нацкомісії про результати роботи національних інституцій, діяльність яких пов'язана з програмними напрямками роботи Організації.

**Секретаріат Національної комісії
України у справах ЮНЕСКО**

КОЛЕКЦІЯ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО ХУДОЖНЬОГО МУЗЕЮ «ПЕТРИКІВСЬКИЙ ДЕКОРАТИВНИЙ РОЗПИС»

Дніпропетровський художній музей було відкрито 1914 року за ініціативою членів художньої комісії Катеринославського наукового товариства як картинну галерею. Біля витоків її створення стояли суспільні діячі та меценати, зокрема, відомі катеринославські художники і педагоги – П. Окулов, А. Лукашевич, М. Моргунов, І. Горбоносів. Сьогодні музейне зібрання нараховує майже 9 тисяч експонатів: творів живопису, скульптури, графіки та предметів декоративно-прикладного мистецтва XVI-XXI ст.

Перлиною музейної колекції є твори майстрів Петриківського декоративного розпису, який вважається своєрідною мистецькою візитною карткою Придніпров'я і є яскравим свідченням високої вітчизняної художньої культури, що створювалася протягом століть наполегливою працею і талантом багатьох поколінь українців.

5 грудня 2013 р. в ході VIII-ї сесії Міжурядового комітету держав-учасниць Конвенції про охорону нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО, яка проходила в м. Баку (Азербайджан), український елемент - «Петриківський розпис - українське декоративно-орнаментальне малярство XIX-XXI ст.» було включено до Репрезентативного списку нематеріальної спадщини людства.

Колекція музею нараховує майже 1300 експонатів кінця XIX – початку XXI ст. і репрезентує творчість 106 авторів. Унікальними в музейній збірці є розписні скрині

кінця XIX ст. та рушники початку XX ст., що походять із села Петриківки, а також придніпровські парні ікони середини XVIII ст. пензля невідомого маляра.

Петриківський розпис є унікальним проявом народного декоративного мистецтва, що сформувалося протягом XIX-XX століть як мистецтво розпису хат.

Стінопис був поширений як в інтер'єрі (насамперед, розпис комина печі), так і в екстер'єрі (хата, клуня, льох), що утворювало єдиний декоративний ансамбль садиби. На початку XX ст. саме Петриківка стає центром створення «мальовок» — малюнків на тонкому папері, що виконувалися дешевими аніліновими фарбами — «манійками». «Мальовки» користувалися великим попитом і досить швидко поширилися далеко за межі села. Ці паперові прикраси — стрічки-фризи, вазони-букети, гілочки з квітами — наклеювали на стіни, дотримуючись старої структури оздоблення селянської архітектури.

Поступово серед селян виділилася група напівпрофесійних майстрів, які розписували не лише інтер'єри хат, а й скрині, народні музичні інструменти, побутові предмети, посуд, іграшки. В середині XX ст. майстри опанували техніку підлакового розпису по дереву. Дерево, як новий матеріал, почало входити в арсенал петриківських майстрів протягом XX ст., розширюючи їхні творчі можливості.

В основі петриківського розпису лежить образне осмислення світу рідної природи, краси української землі. Характерною рисою розпису є його рослинний, переважно квітковий орнамент. Він ґрунтується на уважному вивченні реальних форм місцевої флори і створенні на підставі цього фантастичних, не існуючих у природі квітів («лучка», «кучерявки»). Широке застосування мають мотиви садових (жоржини, айстри, троянди) і лугових (ромени, волошки) квітів, ягід полуниці та винограду. Класичними елементами розпису є калина, звичні польові та цілком фантастичні квіти, різні ягоди, фрукти, овочі, птахи, тварини.

Унікальними є зображення листя, що називають «папороттю», бутонів, а також так званого пір'ястого ажурного листя.

Незвичайною рисою розпису є те, що весь малюнок має площинне зображення. При цьому лінії стебел і гілок не перетинаються між собою, а багато елементів мають силуетне зображення. Фігури птахів, тварин, людей виписані здебільшого контурно. При цьому тварин малюють у профіль, а квіти — анфас.

Усі петриківські майстри малюють без попередньо наміченого контуру, не користуючись жодним вимірювальним інструментом. Віртуозність виконання досягається писанням за допомогою тоненького пензлика з котячої вовни. Окрім пензля застосовують стебла чи щіпочки. Ягоди і деякі квіти малюють просто пальцем. Петриківські майстри за традицією застосовують для розпису яєчну темперу, гуаш, олійні фарби на ґрунті.

Характерним є контрастне поєднання основних і додаткових кольорів спектра, де переважають червоні та зелені відтінки.

Композиційні схеми малюнків відзначаються статичністю, ритмічною урівноваженістю усіх елементів. Проте сюжети не схожі між собою й підкреслюють неповторність індивідуальності майстра, його художній почерк.

Значну роль у формуванні стилістичних особливостей розпису

відіграло географічне розташування Петриківки з її рослинністю та природним ландшафтом.

Історія створення музейної колекції петриківського розпису сягає 1940 року. Вона включає твори як славнозвісних «малювальниць» Тетяни Пати (1884-1976), Надії Білокінь (1894-1981), Орини Пилипенко (1893-1979), так і творчої молоді 2000-х років.

Сьогодні Дніпропетровський художній музей по праву пишається кращими зразками петриківського мистецтва. Зокрема, персональна збірка творів заслуженого майстра народної творчості УРСР Надії Білокінь нараховує 100 декоративних панно різних років. Не менш цікавими є твори Параски Павленко (1881 - 1983) та учнів Тетяни Пати: Надії Шулик, Марфи Тимченко, Віри Клименко-Жукової, Пелагії Глущенко – відомих майстринь середини ХХ століття.

Послідовною у збагаченні петриківських традицій розпису та новаторською по духу й широті інтересів є творчість Федора Панка (1924-2007) та Василя Соколенка (1922 р.н.) – вихованців Тетяни Пати, які заявили про себе у 1970-1980-ті рр. минулого століття. Обидва майстри збагатили стародавні принципи орнаменту варіаціями з нових квіткових і рослинних мотивів.

Значна кількість робіт у музейній збірці належить авторству петриківських майстрів середнього покоління: Андрію Пікушу (1950), Людмилі Горбулі (1951), Валентині Міленко (1957), Валентині Декі (1957), Наталці Рибак (1958), Валентині Панко (1960), Марії Стативі (1962), Тетяні Гаркавій (1963), Марії Яненко (1963). Їх творчий доробок не лише стимулював роботу промислу, але й дав поштовх постійному пошукові нових композиційних та кольорових рішень. Їхні ідеї особливо помітні в орнаментальному розписі декоративних панно на папері, які широко та різноманітно представлені у музейному зібранні – 1038 примірників. Саме цей комплекс експонатів за кількістю та якістю становить основну частину колекції.

Музейна колекція дає уявлення про розмаїття матеріалів (пап'є-маше, пресована тирса, пластмаса, метал, дерево, скло, порцеляна, фаянс, папір), які використовувалися художниками Петриківки у різний час на фабриці «Дружба», у експериментальній творчій майстерні Ф. Панка та Центрі народного мистецтва «Петриківка».

Цілий арсенал художніх образів петриківського розпису втілено у різноманітних за призначенням предметах з колекції музею: шкатулках, декоративних вазах, тарелях, ложках, цукерницях, пляшках, стопках, кухонних дошках, дитячих іграшках (свищики, дзиґи), порцелянових виробах, жіночих прикрасах (кулони, брошки), а також писанках, бандурах, скринях.

У музейній колекції зберігаються вироби цілих творчих династій, де майстерність та таємниці розпису передаються від покоління до покоління. Таких родин у Петриківці чимало: Панки, Соколенки, Пікуші, Чернуські, Стативи, Склярі, Деки.

Експонатами, що тісно пов'язані з художніми традиціями петриківського розпису, є парні ікони «Христос-Вседержитель» та «Богородиця з немовлям», написані невідомим українським малярем середини XVIII ст.

Образ Христа - мужній, величний, сповнений надзвичайної

гідності й, водночас, ласкавий, привітний, співчутливий. Ясночоле обличчя огортає м'яке сяйво характерного німбу – символу святості, воно поступово переходить у соковито-зелене тло ікони.

Образ Богородиці створено із щедрою мальовничою декоративністю.

Такі парні ікони називалися «благословенними». Ними батьки благословляли молодят до вінця, на шлюб. Звідси їхня особливо задушевна, сердечна краса.

Їх можна було зустріти не лише у храмі, але й у кожному «божничку», що прикрашав червоний кут і козацького куреня, і хати. Немов весняний лут, рясніє квітами мафорій – одяг Богоматері та білий хітон – одяг Христа, повитий зеленим плащем-гіматієм. Цей візерунок нагадує петриківський декоративний розпис білої хатньої стіни.

Зібрання петриківського розпису Дніпропетровського художнього музею дає нам чудову нагоду познайомитися зі справжніми естетичними смаками українців Подніпров'я, стильовим і технічним розмаїттям та традиціями мистецтва декоративного розпису, які бережно зберігалися через покоління майстрів і сьогодні є невичерпним джерелом творчої наснаги для молодих художників.

Тетяна Шапаренко,

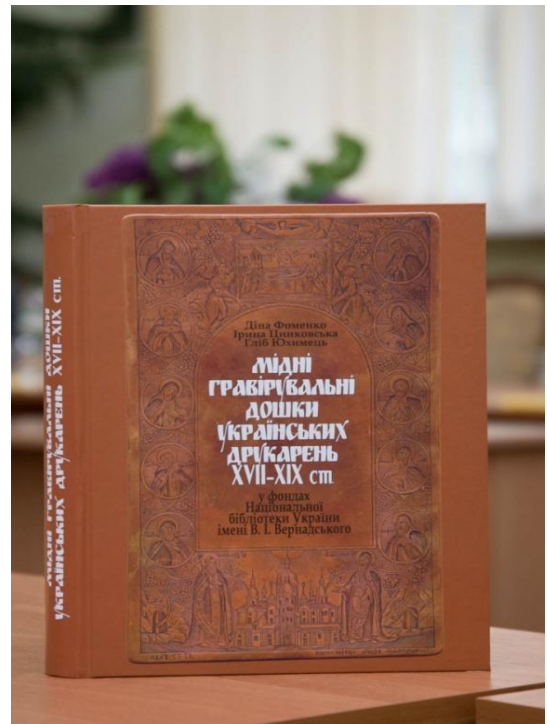
*Директор Дніпропетровського
художнього музею*

Тетяна Хупава,

*головний зберігач Дніпропетровського
художнього музею*

КНИЖКОВИЙ ШЕДЕВР ПРО ЗОЛОТИЙ ВІК УКРАЇНСЬКОЇ ГРАВЮРИ

14 травня ц.р. Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського (НБУВ) та Видавничий дім «Академперіодика» презентували науковий каталог «Мідні гравірувальні дошки українських друкарень XVII–XIX ст. у фондах Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського». Каталог був укладений фахівцями відділу образотворчих мистецтв Інституту книгознавства НБУВ та підготовлений до друку редакційним колективом Видавничого дому «Академперіодика».

Науковий каталог «Мідні гравірувальні дошки українських друкарень XVII–XIX ст. у фондах Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського»

За роки своєї діяльності НБУВ збрала чимало рідкісних пам'яток світової і національної культури. Серед них – металеві гравірувальні дошки-кліше українських друкарень XVII – першої половини XIX століть, які є надзвичайно цінними для наукових досліджень з історії граверства та книжкової справи в Україні. Презентований каталог – перше наукове видання, що розкриває зміст унікальної колекції НБУВ, яка нараховує 329 артефактів, серед яких кліше гравюр, виконаних українськими та закордонними граверами.

Справжньою перлиною в науковому і видавничому сенсі назвав каталог генеральний директор НБУВ, член-кореспондент НАН України Володимир Попик. Він підкреслив, що «у тому, що ця книжка народилася та увійшла в інформаційний простір, величезна заслуга її авторів, які провели наукову атрибуцію досліджуваних артефактів. Проте не менше зусиль доклали й фахівці Видавничого дому "Академперіодика"»

Вступне слово генерального директора НБУВ члена-кореспондента НАН України Володимира Попика (перший ліворуч).

Один з авторів наукового каталогу – завідувач відділу образотворчих мистецтв Інституту книгознавства НБУВ, канд. мистецтвознавства Гліб Юхимець – зауважив, що ця книга є результатом більш ніж десятирічної напруженої дослідницької праці. Він також подякував тим ученим, які у різні часи досліджували українську гравюру та українське мистецтво й чий праці стали потужним підґрунтям у роботі над науковим каталогом. Це, зокрема, Павло Попов, Яким Запаско, Володимир Стасенко, Григорій Логвин, Володимир Січинський, Петро Курений, Ярослав Ісаєвич, Павло Жолтовський, Дмитро Степовик і багато інших.

Під час роботи над каталогом було здійснено наукову атрибуцію досліджуваних артефактів, в ході якої у більшості випадків встановлено авторство і дату виконання, розкрито тематику і сюжети, прізвиська зображених осіб, назви архітектурних споруд, розшифровано написи тощо, здійснено розгорнутий науково-аналітичний опис кожного артефакту, який максимально враховує основні та допоміжні елементи і передбачає, крім детального опису основного зображення, обов'язкове наведення всіх підписів, написів на лицевому боці і на звороті кожної дошки.

«Золота книга про мідні дошки», — так охарактеризував видання «Мідні гравірувальні дошки

українських друкарень XVII–XIX ст. у фондах Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського» радник Президії НАН України, почесний директор НБУВ академік НАН України Олексій Онищенко. «Золота вона в багатьох значеннях: і в багатстві змісту, і у великій інформативності, і в прекрасному художньому оформленні», – наголосив акад. Онищенко.

Упевненість у тому, що українські гравюри, вміщені в науковому каталозі, мають європоцентричний характер і можуть гідно представляти Україну в світі, висловив науковий консультант і автор передмови до видання, д-р мистецтвознавства, д-р філософських наук, д-р богословських наук, професор, академік Академії вищої школи Дмитро Степовик.

«Довголітній період несприятливих умов розвитку української культури призвів до розсіяння по всьому світу пам'яток нашого мистецтва... Настає час збирати – і є у нас збирачі, які познаходять усе по найдальших теренах, щоб збудувати новий дім нашої духовності», – наголосив Дмитро Степовик. Взірцем таких збирачів, на думку академіка, є автори презентованого наукового каталогу.

Директор Інституту книгознавства НБУВ, д-р іст. наук, професор Галина Ковальчук привітала своїх колег із виходом у світ довгоочікуваного наукового каталогу і підкреслила, що пишається тим, що саме це видання стало першим в історії видавничої діяльності Інституту книгознавства НБУВ. Присутні на презентації дослідники української культури, мистецтвознавці, історики, працівники музеїв, бібліотек та шанувальники мистецтва зійшлися на думці, що це видання – честь не лише для Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського й українського мистецтва. Багато європейських бібліотек і мистецьких установ матимуть за честь отримати таку книгу до своїх колекцій.

Ознайомитися з науковим каталогом «Мідні гравірувальні

дошки українських друкарень XVII–XIX ст. у фондах Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського» можна буде найближчим часом у НБУВ і провідних бібліотеках України.

Валентина Здановська,
прес-служба НБУВ
Фото: Кирило Леванюк

«МАЙСТЕРНЯ МІСТА» У ЛЬВОВІ: ПРОСТІР ДЛЯ ІДЕЙ

З 2012 року спільний українсько-німецький проект «Муніципальний розвиток та оновлення старої частини м. Львова», що втілюється Львівською міською радою та Німецьким товариством міжнародного співробітництва GIZ GmbH, організовує «Майстерню міста». Основними цілями цього урбаністично-культурного проекту є залучення мешканців до процесу оновлення і розвитку міста, збереження культурної спадщини, усвідомлення та активне використання міського простору, поліпшення громадського простору, підвищення рівня свідомості та інформування мешканців щодо міських ініціатив та проектів, створення дієвої платформи та генерування ідей для розвитку міста, сприяння розвитку занедбаних районів міста, а також поширення цього досвіду на інші міста України. Всі заходи в рамках «Майстерні міста» мають відкритий формат, а проведення їх у громадському просторі допомагає залучити широку аудиторію та сприяє спілкуванню різних вікових та соціальних груп: дітей, молоді, старшого покоління, мешканців середмістя та периферійних районів, туристів, людей з особливими потребами тощо.

За три роки «Майстерня міста» стала дієвою платформою для співпраці громадських організацій, ініціатив, міської ради, мешканців, а також митців, ремісників та інших небайдужих до свого міста. Проведення цього урбаністично-

культурного заходу дає змогу не тільки залучити мешканців до процесів оновлення та розвитку міста, а й врахувати їхні інтереси, думки і потреби.

Що ж собою являє сама «Майстерня»? Це відкритий дерев'яний павільйон, який щороку в червні встановлюється на одній із міських площ. У цьому павільйоні (або неподалік) відбуваються презентації, виставки, кіноперегляди, практичні майстер-класи на міську тематику. Тут, за участі мешканців, відбувається процес генерування нових ідей щодо майбутнього розвитку, збереження і оновлення культурної спадщини міста.

Вперше «Майстерня» відбулася у 2012 році на площі Ринок біля міської Ратуші, в самому серці Ансамблю історичного центру Львова, що включений до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Львівські майстри – ковалі, реставратори каменю та дерева, під керівництвом німецьких експертів просто неба реставрували ковані огорожі історичного балкону, кам'яних консолей та цінної столярки вікон. Поруч наймолодші мешканці Львова малювали місто і його життя, таким, яким воно є для них, або яким могло б стати.

Представники управлінь міської ради надавали мешканцям ґрунтовні консультації з різних питань. Дискусії, стукіт професійного інструменту реставраторів, практичні семінари, безліч культурних і соціальних заходів змінювали один одного протягом всього періоду роботи «Майстерні».

Концепція «Майстерні» щороку змінювалась та пристосовувалась до потреб мешканців. 2013 року родзинкою «Майстерні» стало залучення громадських ініціатив.

Було також організовано навчальні презентації для мешканців, зокрема, на тему «Чого не можна робити у центральній частині міста Львова?» та представлено Довідник облаштування міста – практичний посібник щодо правил проведення ремонтно-реставраційних робіт в історичних будівлях.

Довідник облаштування Львова

Збереження історичної спадщини.

Правила поведінки в історичному середовищі.

Довідник облаштування міста можна отримати в управлінні охорони історичного середовища, в громадській приймальні або в бюро проекту "Муниципальный розвиток та оновлення старої частини міста Львова".
Цифрова версія знаходиться за наступним лінком:

www.urban-project.lviv.ua

Діяла також «Дитяча Майстерня», у рамках якої діти взяли участь в оновленні міста у рамках проекту «Місто і його райони: Центр, Збоїща, Підзамче, Сихів, Левандівка». Значне зацікавлення юних мешканців Львова викликали майстер-клас «Міські ремесла – разом творити краще» та креативна майстерня «Площі і ми».

Спільні заходи, проведені разом з мешканцями, відкрили новий підхід до планування та співпраці у рамках збереження і оновлення культурної спадщини Львова.

Порівняно з 2013 роком, кількість громадських організацій та мешканців міста, які взяли участь у «Майстерні міста» 2014 року, значно зросла. До заходів активно долучилися управління міськради, які презентували мешканцям свою роботу і разом з ними обговорювали проблемні питання. «Майстерня» також змінила своє розташування, перебравшись до колишнього Єзуїтського городка.

Для ознайомлення з об'єктом всесвітньої культурної спадщини ЮНЕСКО – Ансамблем історичного центру Львова та популяризацією історичних пам'яток міста управління охорони історичного середовища міськради організувало для мешканців пішохідний та вело-квести. Завданням їх учасників було знайти і впізнати на фасадах пам'яток культурної спадщини різні декоративні елементи та скульптури.

Чи не вперше львів'яни, шляхом голосування, взяли участь у виборі об'єкта для першочергової реставрації у рамках проекту «Шедеври архітектури Львова, що можуть зникнути протягом наступних 10 років». Переможцем стала скульптура, розташована на проспекті Свободи, 15, яка по праву є окрасою Львова.

З метою ознайомлення мешканців та гостей міста з історією першого міського парку Львова було організовано виставку світлин, екскурсії парком і його околицями, а також історичною будівлею колишнього Галицького сейму (університет ім. І.Франка).

За підсумками роботи «Майстерні міста» в її роботі взяли участь 25 громадських ініціатив та мистецьких формацій, які за три тижні провели майже 100 різноманітних акцій, серед яких – численні майстер-класи, семінари, відкриті дискусії, кінопокази, концерти, виставки тощо. Тематично всі заходи можна поділити на чотири групи, а саме: розвиток та збереження міста, рівність та ідентичність, усвідомлення міського простору та популяризація велосипедного руху.

Особливістю «Майстерні міста» 2014 року стала участь в її роботі іноземних експертів та громадських ініціатив. Зокрема, варшавська організація «Е» поділилася

багаторічним досвідом роботи з громадами в різних містах Польщі, а лекторка Крістіна Монзер розповіла про реалізацію урбаністичних та екологічних проектів у США.

Експерт Німецького товариства міжнародного співробітництва (GIZ) Крістоф Юнгтанс провів майстер-клас з виготовлення та обробки екологічних покриттів дерев'яних поверхонь. Відвідувачі мали змогу побачити, як відбувається реставрація старих баясин та пошкоджених вітражів.

У рамках «Майстерні» було організовано воркшоп щодо відновлення площі Митної. Встановлення на площі лавок-лежаків та освітлення простору за допомогою свічок у вечірній час стали першими проектами тактичного урбанізму у місті і показали, як, маючи мінімальні ресурси, можна подолати шлях від ідеї до реалізації, згуртувати мешканців теплою невимушеною атмосферою.

Актуальною також залишалася тематика популяризації велосипедного руху. Під час проведення «Майстерні» діяв безкоштовний прокат велосипедів, відбувалися покази короткометражних фільмів просто неба на урбаністичну тематику.

Мистецька формація «ВІЗ АРТ» збрала близько двохсот глядачів на перегляд короткометражних фільмів про архітектуру, де учасники, крутячи педалі велосипедів, генерували енергію, необхідну для кінопоказу.

Відбулося тестування настільної пізнавально-розважальної гри про Львів «Leopolis 1527: відродження з попелу». ЛММГО «Мистецька майстерня» Драбина» організувала паркову дискусію «Ціна культури». Центр міської історії Центрально-Східної Європи презентував інтерактивний проект «Голоси міста». Усі зацікавлені мали змогу щодня отримувати інформацію про проекти оновлення Львова та можливості реставрації.

Як проходила «Майстерня міста – 2015»? З 5 по 21 червня до участі у заходах, що відбувалися на площі

Святого Теодора, вперше долучилися громадські організації та ініціативи з Києва, Дніпропетровська, Одеси, Харкова, Бучача та інших міст України.

Місце, де відбувалися заходи, розташоване в районі Підзамче, древній частині міста, яка входить до Ансамблю історичного центру Львова. В рамках «Майстерні» для опрацювання збереження і відновлення площі було організовано практичний семінар.

З метою ознайомлення з об'єктами культурної спадщини Ансамблю історичного центру Львова, зокрема його складової частини – Підзамче, Управління охорони історичного середовища Львівської міськради організувало пішохідні квести «Стежками Підзамче». У нагороду переможці мали змогу безкоштовно повечеряти у затишній міській кав'ярні або стати власниками зручних дорожніх рюкзаків.

КОНКУРС
соціального плакату

на тему:
«Збереження культурної спадщини міста Львова»
захід проводиться в рамках урбаністично-культурного проекту «Майстерня міста 2015»

ВИМОГИ ДО МАКЕТІВ:

1. Розміри файлу повинні відповідати розміру конструкції (1,2x1,8 м — для сітілайта) ВЕРТИКАЛЬНА орієнтація.
2. Інформацію (телефони, адреси, логотипи) потрібно розташовувати не ближче: — 10 см для 1,2x1,8 критичний мінімум: верх, низ — 6 см, боки — 5 см від краю.
3. Роздільна здатність не більше 72 dpi (72 dpi для 1,2x1,8).
4. Формат TIFF (CMYK) — Adobe Photoshop LZW-компресія;
5. У файлі макету не повинно бути жодних слів та альфа-каналів.
6. Чорний колір на плашках повинен бути комpositним.
7. Векторні зображення повинні бути в кривих.
8. Масштаб 1:1.
9. Обов'язково слід надавати файлом для попереднього перегляду (jpg, pdf)
10. Плакати, які не відповідають тематиці конкурсу не розглядаються.

ДЛЯ УЧАСТІ В КОНКУРСІ ВАМ НЕОБХІДНО:
- **ОБОВ'ЯЗКОВО** попередньо зареєструватися за **тел. 297 55 69**
- надіслати макет плакату (згідно зазначених вище вимог) на електронну скриньку **uois@i.ua**
(з зазначенням теми листа «Конкурс соціального плакату»)
- кінцевий термін подачі плакатів для участі в конкурсі **04.06.2015 р. (включно)**
Виставка конкурсних плакатів та оголошення переможців конкурсу відбудеться **16.06.2015 р. в павільйоні «Майстерні міста»**
(адреса: м.Львів пл.Св.Теодора)
Плакати, які переможуть в конкурсі будуть розміщені на сітілайтах в місті

Організатор управління охорони історичного середовища ЛМР

У рамках «Майстерні» Управління охорони історичного середовища Львівської міськради оголосило конкурс на кращий соціальний плакат на тему

"Збереження культурної спадщини міста Львова". Плакати переможців були розміщені на центральних сіті-лайтах міста.

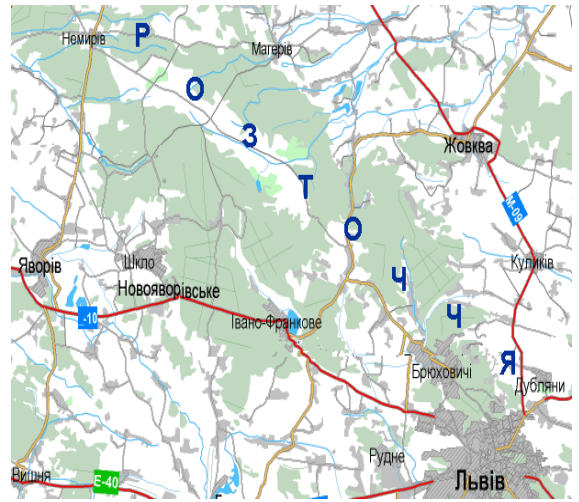
Громадські ініціативи зі Львова та Харкова разом з Львівською міською радою провели воркшоп щодо майбутнього відновлення площі Святого Теодора. Мешканці Підзамче зібралися разом з організаторами заходу, щоб обговорити вже реалізовані проекти з впорядкування двориків будинків і подискутувати про заплановані.

Таким чином вже четвертий рік поспіль «Майстерня міста» стала осередком, де відбувалося народження нових ідей та було започатковано нові проекти розвитку міської культури. Невимушена атмосфера спілкування міської влади з мешканцями дає змогу почути думку львів'ян, отримати їх підтримку під час реалізації проектів з розбудови міста.

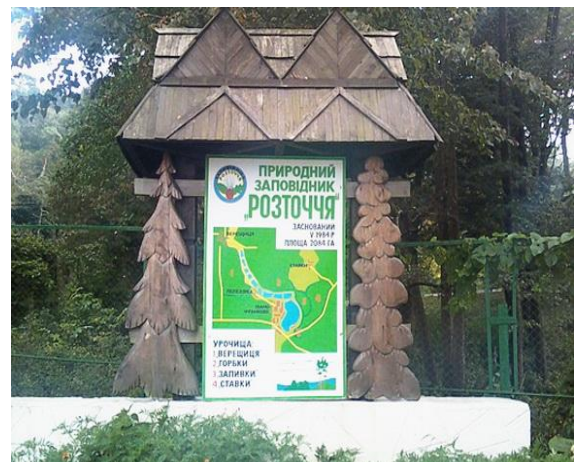
Більше інформації про «Майстерню міста» можна отримати на інтернет-сторінці спільного українсько-німецького проекту «Муніципальний розвиток та оновлення старої частини міста Львова» за посиланням <http://www.urban-project.lviv.ua/ua/gtz-projects/robota-zgromadskisty/documenty-gtz> Facebook-сторінці проекту <http://facebook.com/urbanprojectlviv> та Facebook-сторінці «Майстерні» https://www.facebook.com/maisternia_mista.

БІОСФЕРНИЙ РЕЗЕРВАТ «РОЗТОЧЧЯ» ТА ПЕРСПЕКТИВИ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Українська частина біосферного резервату «Розточчя» включає території Яворівського та Жовківського районів Львівщини і охоплює більшу частину унікального за своїми природничими та історико-культурними особливостями природного регіону Розточчя.

Цей регіон увібрав у себе риси Карпат, Полісся і Поділля. Звідси беруть початок низка річок басейнів Чорного та Балтійського морів. В регіоні Розточчя ростуть унікальні сосново-букові ліси, зустрічається багато видів рослин і тварин, які включені до Червоної книги України та Європейського червоного списку.

Рішення про надання природному заповіднику «Розточчя» статусу біосферного резервату ЮНЕСКО було прийняте під час 23-ї сесії Міжнародної координаційної ради програми «Людина і Біосфера», що пройшла 27 червня – 1 липня 2011 року у Дрездені (Німеччина).

Біосферний резерват «Розточчя» — це територіальний комплекс, який охоплює п'ять природоохоронних об'єктів: природний заповідник «Розточчя» площею 2084,5 га, Яворівський національний природний парк площею 7108 га, регіональний ландшафтний парк «Равське Розточчя» площею 19103 га, орнітологічний заказник «Янівські

чаплі» площею 16 га та заповідне урочище «Немирів» площею 276 га, а також інші території Яворівського і Жовківського районів площею 45828 га, що не належать до природно-заповідного фонду України. Загальна площа біосферного резервату «Розточчя» становить 74416 га. У структурі резервату передбачено зонування: це заповідні ядра, площа яких становить 3314,6 га, буферна зона площею 10874,2 га і транзитна зона 60227,2 га.

Розточчя — це транскордонний регіон, тому створення міжнародного біосферного резервату як об'єкта розвитку прикордонного і міжнародного співробітництва в галузі охорони природи та моделі території сталого розвитку є оптимальним шляхом вирішення проблем збереження самобутніх екосистем регіону.

Ідея створення українсько-польського резервату «Розточчя» неодноразово порушувалася в наукових колах України і Польщі ще з кінця 90-х років. Натхненником та автором обґрунтування і програми його створення є професор, доктор біологічних наук, заслужений природоохоронець України С.М.Стойко.

У процесі створення біосферного резервату основний акцент було зроблено на гармонізації відносин між природою і людиною з урахуванням потреб суспільства в економічному, культурному і духовному розвитку. Таким чином було закладено міцний фундамент для економічного й соціального розвитку регіону на основі традиційного невиснажливого природокористування. А це, зокрема, передбачає не лише розвиток екологічно чистого виробництва, але й розбудову соціальної інфраструктури населених пунктів, сільського та екологічного туризму, сфери послуг без шкоди для природи.

8 жовтня 2004 року було підписано Меморандум про співпрацю між Львівською державною адміністрацією та Люблінським і Підкарпатським воєводствами (Республіка Польща), в якому сторони взяли на себе зобов'язання вжити необхідних заходів для створення українсько-польського біосферного резервату. На виконання закріплених в меморандумі домовленостей відбулася низка конференцій, семінарів, робочих нарад, учасники яких всебічно обговорили питання, пов'язані з перспективами створення та діяльності цього об'єкта.

Науковці Львівського національного університету ім. І.Франка оновили картографічні дані, а спеціалісти природоохоронних установ – загальну інформацію, необхідну для підготовки номінаційної форми. Було створено Координаційну раду міжнародного біосферного резервату «Розточчя» з числа представників владних структур, керівників природоохоронних установ, науковців, громадських діячів обох країн.

Наприкінці 2014 року польська сторона подала до національної комісії програми ЮНЕСКО «Людина і біосфера» підготовлену номінаційну форму щодо створення біосферного резервату по своїй частині.

Протягом 2015 року на території Польщі має відбутися низка семінарів, нарад, конференцій за участі українських представників, де активно обговорюватимуться питання перспектив міжнародного співробітництва в межах транскордонного біосферного резервату «Розточчя».

З метою ознайомлення польських представників з умовами функціонування біосферного резервату була організована ознайомча поїздка представників сільських громад, природоохоронних та наукових установ Республіки Польща до його української частини.

Цій же меті був присвячений великий велопробіг у червні 2015 року за участі більше ніж 150 представників обох країн міжнародним велосипедним маршрутом, що проходить територією Розточчя - «Краснік - Звезжинець - Гребенне - Львів». Наразі ведеться підготовча робота щодо організації поїздки українсько-польської делегації для ознайомлення з європейським досвідом організації і управління біосферними резерватами до однієї з провідних держав ЄС.

Створення біосферного резервату «Розточчя» позитивно вплинуло на розширення торгівельно-економічного і культурного співробітництва між Жовківським і Яворівським районами України та прикордонними регіонами Польщі. Цьому сприяє розробка у прикордонних районах спільних економічних, екологічних та соціальних програм, націлених на розширення і поліпшення зовнішньоекономічної діяльності та налагодження добросусідських відносин. Одним з прикладів такої співпраці є започаткування проекту між Яворівським національним природним парком та Розточанським парком народом (Республіка Польща) із розведення польських коней – нащадків тарпанів, які мешкали свого часу на території українського Розточчя.

Основними питаннями, що вирішуються в рамках транскордонного співробітництва, є координація робіт в сфері охорони навколишнього середовища, спільного економічного співробітництва, культурний, інформаційний обміни, а також координація робіт у надзвичайних ситуаціях.

Для прикладу, впродовж 1999-2006 років Яворівська районна рада

та районна державна адміністрація уклали угоди про співпрацю та підписали виконавчі протоколи з 8 польськими староствами, а саме: Ярославським, Любачівським, Побяніцьким, Пижицьким, Груєцьким, Західно-Варшавським, Згожелецьким та Венгожевським. Крім того, у 2003 році було підписано чотирьохсторонню угоду про співпрацю між Яворівським районом (Україна), Ярославським повітом (РП), Крайсом Шьонебек (ФРН), районом Тракаї (Литва). Також підписано низку угод про співпрацю безпосередньо між українськими містами, селищами та селами та містами і гмінами Польщі.

Яворівська районна рада спільно з Любачівським повітовим староством реалізувала проект «Відновлювальні джерела енергії – рецепт поліпшення якості навколишнього середовища на території Любачівського повіту та Яворівського району». В результаті було змонтовано систему сонячних колекторів для отримання екологічно чистої теплової енергії в районній лікарні № 1 міста Новояворівськ.

Яворівською міською радою, спільно з містом Любачів, завершено реалізацію проекту «Яворів-Любачів - два потенціали, спільний шанс». Проект передбачає реконструкцію центральних площ в обох містах та ремонт літньої сцени та Народного Дому в місті Яворові.

Сьогодні в стадії реалізації знаходяться такі проекти:

- вирішення проблем техногенного забруднення транскордонних територій в ході ліквідації гірничо-видобувних підприємств Прикарпатських родовищ самородної сірки. Проект передбачає рекультивуацію земель, порушених діяльністю Яворівського ДГХП «Сірка», з подальшим створенням індустріального парку;

- «Покращення доступності медичних послуг для пацієнтів Яворівського та Ярославського регіонів шляхом закуповування та заміни медичного обладнання та підвищення кваліфікації медичного персоналу обох регіонів»;

- створення притулку для бурих ведмедів (роботи в рамках проекту розпочато за кошти австрійського фонду «Чотири лапи») на території Домажирської сільської ради.

У рамках створення міжнародного біосферного резервату «Розточчя» 2013 року було відкрито пункт пропуску через українсько-польський державний кордон «Грушів-Будомеж».

Налагоджуються тісні відносини між навчальними установами, закладами культури та громадськими організаціями Яворівського району та прикордонними повітами Республіки Польща.

Практикується безпосередній обмін вчителями, проведення спільних учнівських конференцій, спільні зустрічі з митцями, організовуються спортивні змагання тощо. За ініціативою представників Любачівського повіту Польщі з 2012 року проводиться щорічний Міжнародний марафон Любачів-Яворів, в якому беруть участь спортсмени обох країн.

Таким чином уже сьогодні можна стверджувати, що створення біосферного резервату «Розточчя» матиме далекосяжні позитивні наслідки як для збереження природи цієї унікальної території, так і для потреб людей, які мешкають там.

М. В. Біляк

Директор Яворівського національного природного парку, заслужений природоохоронець України

27-а СЕСІЯ МІЖНАРОДНОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ ПРОГРАМИ ЮНЕСКО «ЛЮДИНА І БІОСФЕРА»

8-12 червня 2015 року в м. Париж (Франція) відбулася 27-а сесія Міжнародної координаційної ради програми ЮНЕСКО «Людина і біосфера» (МКР-МАБ). У ній взяли участь понад 250 представників країн-членів ЮНЕСКО, у тому числі 34 країн-членів ради, а також 32 країн-спостерігачів.

Від України, яка була обрана членом ради у 2007 році, участь у роботі сесії взяв віце-президент МКР-МАБ, заступник голови Національного комітету України з програми ЮНЕСКО "Людина і біосфера" П.М. Черинько.

Головними питаннями, що розглядалися на сесії, зокрема, були:

- функціонування Всесвітньої мережі біосферних резерватів ЮНЕСКО (ВМБР) та їх використання в якості навчальних платформ для сталого розвитку;

- проект Стратегії розвитку Програми МАБ на 2016-2025 рр. та Плану дій щодо її впровадження на період 2016-2025 рр.;

- розгляд і затвердження номінаційних форм на створення нових біосферних резерватів ЮНЕСКО;

- розгляд і затвердження номінаційних форм періодичного огляду біосферних резерватів ЮНЕСКО;

- заходи і програми зі зміцнення потенціалу у сфері наукових досліджень, навчальних програм та міжнародного співробітництва.

Значну увагу учасники сесії приділили обговоренню проекту Стратегії розвитку Програми МАБ на 2016-2025 рр., підготовленого стратегічною групою Програми. В результаті обговорення проект зазначеної Стратегії був схвалений та переданий для подальшого затвердження на 38-й сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО, що відбудеться в листопаді 2015 року у Парижі. Було також прийняте рішення розпочати розробку проекту відповідного Плану дій щодо реалізації зазначеної Стратегії.

Учасники сесії розглянули та затвердили 20 нових біосферних

резерватів із включенням їх до ВМБР. Таким чином, сьогодні ВМБР нараховує 651 біосферний резерват ЮНЕСКО у 120 країнах світу, включаючи 15 транскордонних.

На сесії були розглянуті номінаційні форми періодичного огляду біосферних резерватів ЮНЕСКО, зокрема, транскордонного українсько-румунського біосферного резервату «Дельта Дунаю». Члени ради наголосили на необхідності подати до кінця вересня 2015 року до Секретаріату Програми МАБ карти спільного зонування та плану спільного управління резерватом.

Учасники сесії затвердили 6 кандидатур переможців премії програми МАБ для молодих вчених. Серед них – представник України, науковий співробітник Шацького біосферного резервату ЮНЕСКО - української частини транскордонного біосферного резервату ЮНЕСКО «Західне Полісся» (Білорусь-Польща-Україна) – Віталій Туріч.

Лауреатом премії програми МАБ імені Мішеля Батісса було обрано директора монгольського біосферного резервату ЮНЕСКО «Хустайн-Нуруу» професора Хамхайна Банді.

Учасники сесії заслухали та схвалили пропозицію стосовно проведення IV Всесвітнього конгресу з біосферних резерватів ЮНЕСКО в м. Ліма (Перу) у березні 2016 року. Вони також затвердили склади почесного, організаційного та технічного комітетів конгресу та попередній порядок денний його

роботи. На засіданні було прийнято рішення про проведення наступної 28-ї сесії МКР-МАБ у 2016 році в м. Ліма (Перу).

Документи, прийняті на 27-й сесії МКР-МАБ, розміщені за адресою:

<http://www.unesco.org/new/en/natural-sciences/environment/ecological-sciences/man-and-biosphere-programme/about-mab/icc/icc/27th-session/>

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ПАРАДНОЇ ФОРМИ УКРАЇНСЬКОЇ ЗБІРНОЇ

23 травня 2015 року, під час проведення Олімпійського дня та проведів української команди на I Європейські ігри 2015 року в Баку (Азербайджанська Республіка), на НСК «Олімпійський» відбулася презентація парадної форми української збірної компанії РЕАК Sport.

Завдяки домовленості між Національним олімпійським комітетом України та відомою компанією РЕАК Sport, яка стала офіційним постачальником одягу Олімпійської збірної України та партнером НОК до 2020 року, українські атлети будуть забезпечені яскравою, стильною та комфортною екіпіровкою на зимових та літніх Олімпійських іграх, Юнацьких Олімпійських іграх, Європейських іграх та Європейських юнацьких олімпійських фестивалях, починаючи з I Європейських ігор, що проходили з 12 по 28 червня цього року в столиці Азербайджану м.Баку.

У співпраці з НОК та компанією PEAK Sport вперше парадну форму для нашої збірної розробив відомий український дизайнер Андре Тан.

Ексклюзивна колекція одягу була створена за новітніми технологіями в національних кольорах персонально для кожного спортсмена і поєднала в собі традиційні мотиви та сучасний стиль.

Використання в колекції елементів петриківського розпису наповнило її духом та щирістю українського народу.

Кольорова палітра візерунка - синя і жовта. Вона не лише символізує кольори Державного прапора України, але й має стати своєрідним оберегом для українських спортсменів, давати їм насагу у боротьбі за досягнення нових спортивних вершин.

І результати не забарилися. Українська збірна, яка взяла участь у I Європейських іграх в м. Баку, завоювала 46 нагород, з яких 8 - золотих, 14 - срібних та 24 - бронзових, посівши восьме загальнокомандне місце та п'яте — за кількістю медалей.

Національний олімпійський комітет України

УКРАЇНА – ЮНЕСКО: СПІВПРАЦЯ У СФЕРАХ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ, СПОРТУ ТА МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ

За рішенням Національної комісії України у справах ЮНЕСКО, Міністерство молоді та спорту України в грудні 2013 року створило робочу групу, завданням якої є опрацювання питань, пов'язаних із реалізацією в Україні програмних цілей і завдань ЮНЕСКО у сфері фізичної культури, спорту та молодіжної політики. За активної участі членів робочої групи в Міністерстві був розроблений та втілюється у життя План заходів з питань співробітництва з ЮНЕСКО у сферах молодіжної політики, фізичної культури і спорту на 2015 рік.

У рамках виконання цього плану та з нагоди відзначення Міжнародного дня спорту заради розвитку та миру, Національний олімпійський комітет України провів низку заходів, зокрема, майстер клас «Розмалюй Олімпійську писанку», що відбувся 10 квітня цього року на Театральній площі в м. Чернівці. Участь у заході взяли українські олімпійці, відомі особистості міста і

просто охочі долучитися до цього небуденного дійства.

Вони вирішили передати виготовлену ними Олімпійську писанку до музею Міжнародного олімпійського комітету у м. Лозанна (Швейцарія).

В багатьох вищих навчальних закладах відбулися лекції, конференції та семінари, присвячені питанням фізичної культури і спорту. Зокрема, 6 квітня ц.р. у Національному університеті фізичного виховання і спорту України (м. Київ) відбулась тематична зустріч провідних спортсменів та фахівців олімпійського спорту України зі студентами університету, під час якої професор В.М.Платонов виступив перед присутніми з лекцією «Олімпійський спорт у сучасному світі».

7 квітня ц.р. в рамках святкування Всесвітнього Дня здоров'я на факультеті фізичного виховання та здоров'я людини Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича відбувся теоретично-практичний семінар для вчителів фізичного виховання загальноосвітніх шкіл Чернівців з актуальних проблем здорового способу життя.

8 квітня ц.р. в Київському університеті ім. Бориса Грінченка пройшла освітньо-пізнавальна конференція "Олімпізм - життєва філософія сучасної студентської молоді".

Міністерство молоді та спорту України виступило ініціатором та співорганізатором низки заходів з нагоди відзначення Дня Європи в Україні.

13 травня 2015 року Мінмолодьспорту, спільно з Посольствами Латвійської Республіки та Литовської Республіки в Україні, на запрошення школи I-III ступенів № 36 імені С.П.Корольова м. Київ провели для учнів 9-11 класів відкритий урок "Україна: шлях до Європи", присвячений святкуванню Дня Європи в Україні. Участь у заході взяли заступник Міністра молоді та спорту України з питань європейської інтеграції М.Мовчан, заступник

Посла з політичних питань, Повноважний Міністр Посольства Литовської Республіки в Україні Й.Даніляускас та перший секретар Латвійської Республіки в Україні Л.Давидова.

16 травня ц.р. в м. Києві, під Аркою Дружби народів, з нагоди відзначення Дня Європи в Україні під егідою Мінмолодьспорту відбулися фізкультурно-оздоровчі заходи, зокрема, фінал Всеукраїнського спортивного фестивалю "Мама, тато, я – спортивна сім'я", змагання зі Street Workout, естафети та перетягування канату серед школярів. Також були встановлені дитяча анімаційна зона та спортивне містечко, де усі охочі мали змогу зіграти у настільний теніс та інші спортивні ігри. У заході взяли участь Міністр молоді та спорту України І.Жданов, Посол Латвійської Республіки в Україні А.Даудзе, Посол Королівства Бельгія в Україні Л.Якобс, Перший радник, керівник політичного відділу Представництва ЄС в Україні Х.Шрайбер, заступник Міністра молоді та спорту з питань європейської інтеграції М.Мовчан.

Міністерство молоді та спорту України розпочало роботу з підготовки до участі української делегації у 9-му Молодіжному форумі ЮНЕСКО (жовтень 2015 р.).

19 травня ц. р. відбулося засідання комісії з відбору кандидата з молодіжного середовища України для участі у підготовчій зустрічі до Молодіжного форуму ЮНЕСКО, яка відбудеться 14-17 жовтня 2015 року в м. Брюссель (Бельгія).

Від України партнером організаторів заходу (Фламандської комісії у справах ЮНЕСКО та Німецькомовної комісії у справах ЮНЕСКО) у проведенні відбору кандидата з молодіжного середовища України стала молодіжна організація "Взаємодія молоді" та Національна молодіжна рада України. Відібраний кандидат також буде рекомендований до складу офіційної делегації України, яка братиме участь у Молодіжному Форумі ЮНЕСКО 2015.

Міністерство молоді та спорту здійснює постійний моніторинг ситуації в Автономній Республіці Крим щодо закладів фізичної культури і спорту, які мають статус баз олімпійської, параолімпійської та дефлімпійської підготовки і знаходяться в Автономній Республіці Крим, а також інших проблемних питань у світлі останнього розвитку подій в Автономній Республіці Крим для включення цієї інформації до доповіді Генерального директора ЮНЕСКО.

14-17 квітня 2015 року заступник Міністра молоді та спорту України з питань європейської інтеграції, заступник Голови Національної комісії України у справах ЮНЕСКО М.П.Мовчан у складі офіційної делегації України взяв участь у роботі 196-ї сесії Виконавчої Ради ЮНЕСКО (м. Париж, Франція).

Під час перебування у Парижі він зустрівся з Головою Національної Комісії Франції у справах ЮНЕСКО Д. Жаніко, Постійним представником Франції при ЮНЕСКО Ф. Лальйо, Постійним представником Австрії при ЮНЕСКО Г. Штранцлем, Директором Департаменту з питань зв'язків з країнами-членами та партнерами ЮНЕСКО Сектору зовнішніх відносин та публічної інформації ЮНЕСКО Г. Сейті, начальником Відділу молоді та спорту Сектору соціальних та гуманітарних наук ЮНЕСКО А. Сіцдином, заступником голови Національної комісії Німеччини у справах ЮНЕСКО д-ром Л. Мьоллером, Директором освітніх програм Міжнародної федерації університетського спорту К. Гялошаєм, керівництвом Постійних представництв Швейцарії, Нідерландів, Італії, Албанії при ЮНЕСКО.

В ході зазначених зустрічей були обговорені питання поглиблення дво- та багатосторонньої співпраці Міністерства молоді та спорту України, Національної комісії України у справах ЮНЕСКО, Секретаріатом ЮНЕСКО у молодіжній сфері, сфері фізичної культури і спорту;

розширення співробітництва з Національними комісіями у справах ЮНЕСКО держав-членів ЮНЕСКО, підготовки до проведення запланованого на жовтень 2015 року Молодіжного форуму ЮНЕСКО, заходів щодо святкування 70-річчя створення ЮНЕСКО, а також організація заходів в рамках ЮНЕСКО щодо вшанування на міжнародному рівні 30-х роковин катастрофи на Чорнобильській АЕС (квітень 2016 р.). в ході зустрічей з французькими представниками значна увага була приділена питанням налагодження співпраці з Клубами ЮНЕСКО у Франції та неурядовими молодіжними організаціями. М.П.Мовчан поінформував своїх співбесідників про хід реформ у молодіжній сфері та сфері фізичної культури і спорту, які здійснює Міністерство молоді та спорту України.

У ході бесід увага іноземних партнерів була привернута до складної ситуації закладів фізичної культури та спорту, які мають статус баз олімпійської, паралімпійської та дефлімпійської підготовки, спортивної інфраструктури і баз українських федерацій з видів спорту, а також інфраструктури молодіжного призначення, що розташовані в Автономній Республіці Крим та м. Севастополь внаслідок тимчасової окупації півострова Російською Федерацією.

Проведені зустрічі з офіційними особами ЮНЕСКО та представниками інших держав підтвердили тверду підтримку з боку міжнародного співтовариства незалежності, суверенітету та територіальної цілісності нашої держави, сприяли подальшому зміцненню співробітництва нашої держави з іноземними державами у сферах молодіжної політики та фізичної культури і спорту.

**Міністерство молоді та спорту
України**

ХРОНІКА

Виконання резолюції 196-ї сесії Виконавчої Ради ЮНЕСКО «Моніторинг ситуації в Автономній Республіці Крим (Україна)»

2 червня ц.р. в штаб-квартирі ЮНЕСКО під головуванням Генерального директора Організації Ірини Бокової на виконання пункту 4 резолюції «Моніторинг ситуації в Автономній Республіці Крим (Україна)», ухваленої 196-ю сесією Виконавчої ради ЮНЕСКО, відбулася інформаційна конференція з питань ситуації на півострові.

Під час зазначеної зустрічі з доповідями щодо ситуації в АР Крим виступили: представник з питань свободи преси ОБСЄ Д.Міятович, представник Офісу Верховного Комісара ООН з прав людини Р.Маршалл, директор французького офісу неурядової правозахисної організації “Amnesty International” С.Оберрайт та Генеральний директор Міжнародної ради з охорони пам'яток та історичних місць (ICOMOS) М.-Л.Лавенір.

Захід відвідало майже 100 акредитованих при ЮНЕСКО керівників постійних представництв.

Виступаючі надали об'єктивну інформацію стосовно ситуації в АРК у сферах компетенції ЮНЕСКО. Вони навели конкретні факти кричущих порушень прав людини та національних меншин, свободи слова та віросповідань, доступу до освіти рідною мовою, безпеки журналістів, проблеми безкарності тощо.

Конференція підтвердила практичний характер резолюції з питань моніторингу ситуації в АРК та м. Севастополь і стала першим заходом ЮНЕСКО з цієї проблематики, що відбувся під головуванням Генерального директора за участі представників системи ООН та ОБСЄ.

Її головним результатом стало підтвердження територіальної цілісності і державного суверенітету України з боку високих

представників провідних міжнародних організацій з моніторингу питань дотримання прав людини, освітніх і культурних прав, свободи ЗМІ, прав корінних народів. У своїх виступах доповідачі широко використовували терміни «окупація» та «анексія» півострова.

Серед учасників заходу були поширені одержані МЗС України від ПРООН брошуру «Полуостров страха: хроника оккупации и нарушения прав человека в Крыму» (англ. та рос. мовами) та підготовлений МЗС України на основі матеріалів компетентних національних інституцій матеріал «Анексована освіта» (англ. мовою), які викликали значний інтерес.

Захід отримав позитивну оцінку переважної більшості його учасників та став важливим практичним етапом у реалізації національних інтересів України у контексті підготовки до наступної сесії Виконавчої ради ЮНЕСКО та 38-ї сесії Генеральної конференції Організації.

Р.Іванченко, А.Барабуля

Секретаріат Національної комісії України у справах ЮНЕСКО

ПЕРЕОБРАННЯ УКРАЇНИ ДО ВИКОНАВЧОЇ РАДИ МІЖНАРОДНОЇ ОКЕАНОГРАФІЧНОЇ КОМІСІЇ ЮНЕСКО

24 червня ц.р. відбулися вибори до Виконавчої ради Міжнародної океанографічної комісії (МОК) ЮНЕСКО, в ході яких Україну було переобрано до складу Виконавчої ради Комісії від II Східноєвропейської групи.

Участь українських вчених у роботі МОК дає їм змогу обмінюватися результатами наукових досліджень та одержувати унікальні дані, використання яких сприятиме поліпшенню прогнозування кліматичних змін, попередженню та пом'якшенню наслідків стихійних лих, вивченню живих та неживих ресурсів морів і океанів, захисту морського середовища від забруднення.

39-а СЕСІЯ КОМІТЕТУ ВСЕСВІТНЬОЇ СПАДЩИНИ ЮНЕСКО

З 28 червня по 8 липня 2015 року у Бонні (Німеччина) відбулася 39-а сесія Комітету всесвітньої спадщини (КВС) ЮНЕСКО - міжурядового органу, який здійснює контроль за виконанням державами-учасницями Конвенції ЮНЕСКО про охорону всесвітньої культурної і природної спадщини (1972 р.), зокрема, включення до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, а також використання та збереження об'єктів всесвітньої спадщини, розташованих на їхніх територіях.

За рішенням 39-ї сесії КВС до Списку всесвітньої спадщини було включено 24 нові об'єкти - 23 культурні та 1 змішаний (поєднує культурну та природну цінність).

Цього року скарбничка всесвітньої спадщини поповнилася, зокрема, такими пам'ятками, як Шпайхерштадт і конторський квартал в м. Гамбург (Німеччина), Ботанічний сад Сінгапура, французькі регіони Шампань та Бургундія (Франція), наскельне мистецтво провінції Хаїль (Саудівська Аравія), некрополь в Бет-Шеарімі (Ізраїль), міста Сузи та Мейманд (Іран), комплекс династії Пекче (Південна Корея), фортеця Діярбакир та м. Ефес (Туреччина).

Секретаріат Національної комісії України у справах ЮНЕСКО

УКРАЇНСЬКО-ШВЕЙЦАРСЬКИЙ СЕМІНАР В УГОЛЬСЬКИХ БУКОВИХ ПРАЛІСАХ КАРПАТСЬКОГО БІОСФЕРНОГО ЗАПОВІДНИКА

У рішенні Комітету Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО щодо включення букових пралісів Карпат та давніх букових лісів Німеччини до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО було наголошено на необхідності

проведення в них наукових досліджень з метою отримання знань, які можна передати та використати з метою сталого, наближеного до природи лісокористування, використання природної спадщини для посилення екоосвіти, поширення екологічних знань та поінформованості громадськості про праліси та їх цінності на місцевому, національному та міжнародному рівнях.

На виконання цього рішення 4 червня 2015 року в Угольських букових пралісах Карпатського біосферного заповідника, група науковців із Швейцарського Федерального інституту лісових, снігових та ландшафтних досліджень (VSL), Карпатського біосферного заповідника, Українського лісотехнічного університету та Українського науково-дослідного інституту гірського лісівництва імені П.С.Пастернака провела виїзний польовий науковий семінар.

Захід був присвячений підбиттю підсумків 15-річних

фундаментальних досліджень структури та динаміки природних процесів на 10-и гектарній пробній площі в Угольських букових пралісах. Учасники семінару порівняли результати досліджень із даними такої ж за розміром пробної площі, закладеної одночасно в 1999-2000 роках, у господарських букових лісах поблизу Цюріха у Швейцарії, та із результатами масштабної статистичної інвентаризації на 353 кругових пробних площах, які проводились в 2010-2013 роках в Угольсько-Широколужанському масиві.

У виступах керівника швейцарських проектів із досліджень букових пралісів Б.Коммармотт, керівника відділу лісознавчих досліджень Швейцарського Федерального інституту лісових, снігових та ландшафтних досліджень П.Бланка, наукової співробітниці цього ж інституту А.Плюс, доктора сільсько-господарських наук, завідувача лабораторії Українського науково-дослідного інституту гірського лісівництва імені П.С.Пастернака Ю.Шпарика, доктора біологічних наук, професора, заступника директора Карпатського біосферного заповідника Ф.Гамора та інших, йшлося про сукцесійні процеси у букових пралісах, особливості структури та будови їх деревостанів тощо.

Під час дискусії було наголошено, що подібні масштабні дослідження в Європі ще не проводилися. А отримані результати вивчення структури та особливостей функціонування пралісів – природних різновікових лісів є дуже важливими для сучасного лісівництва, зокрема, для ведення лісового господарства на принципах сталого лісокористування, яке передбачає уникнення суцільних рубок та збереження вкритих лісами територій.

Як підкреслив Петер Бланк, виняткове значення результати цих досліджень мають для менеджменту в національних парках, які у більшості випадків утворені на базі трансформованих лісових екосистем.

Він зазначив, що лише в пралісах можна побачити, як виглядають справжні природні ліси, що мають поступово формуватись природним шляхом на природоохоронних територіях, які у Європі займають в середньому майже 15 відсотків її території, а в деяких країнах заповідні ліси сягають й 30-40 процентів території.

Завдяки цим дослідженням можна також вирахувати час, необхідний для відновлення дикої природи та те, якою має бути структура господарських лісів для того, щоб забезпечити не лише високий вихід деревини, але й збереження їхнього біологічного різноманіття.

Під час семінару також йшлося про продовження дослідницьких проектів, зокрема проведення восени цього року четвертої, чергової п'ятирічної інвентаризації пробної площі в Угольських букових пралісах.

Швейцарська дослідниця А.Плюс поінформувала про започаткування на згаданій пробній площі поглибленого генетичного дослідження бука, а науковці шведського університету сільськогосподарських наук про розгортання під керівництвом професора П.Ангельстама вивчення економічних цінностей букових пралісів.

Учасники семінару прийшли до висновку, що дослідження у пралісах треба не тільки продовжувати, але й поглиблювати. І тут велика роль належить молодим дослідникам, яких серед учасників семінару була більшість. А це засвідчує, що вивчення, збереження та відновлення дикої природи й запровадження принципів сталого лісокористування у Європі має велику перспективу.

Федір Гамор,

доктор біологічних наук, професор, заслужений природо охоронець України, заступник директора Карпатського біосферного заповідника

**ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ОХОРОНИ
НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА
В КАРПАТСЬКОМУ БІОСФЕРНОМУ
ЗАПОВІДНИКУ ВІДЗНАЧИЛИ
МІЖНАРОДНИМ «КРУГЛИМ
СТОЛОМ»**

5 червня 2015 року, у Всесвітній день охорони навколишнього середовища, в місті Рахів, представники Карпатського біосферного заповідника разом із німецькими колегами з університету сталого розвитку (м. Еберсвальде) та румунського природного парку «Гора Марамуреш» провели, за участі представників органів місцевого самоврядування, лісогосподарських підприємств, національних природних парків, що прилягають до українсько-румунського державного кордону, великої групи студентів із Німеччини, Великої-Британії, США, Пакистану, Бангладеш, Туреччини та інших країн, що навчаються в німецькому університеті сталого розвитку, міжнародний круглий стіл «Проблеми створення та функціонування транскордонних біосферних резерватів на прикладі проєктованого українсько-румунського транскордонного біосферного резервату в Марамороських горах».

Відкриваючи засідання «круглого столу», доктор біологічних наук, професор, заслужений природоохоронець України, заступник директора Карпатського біосферного заповідника Ф.Гамор, наголосив, що відповідно до оприлюдненого цими днями звіту

Фонду глобальних проблем, серед 10-и найсерйозніших загроз людству, які є реальними уже найближчим часом, на першому місці стоїть глобальна екологічна катастрофа.

Тому для науковців, громадськості та органів влади на місцях надзвичайно важливим є зменшення ризику цих загроз. Найбільш вразливими у цьому контексті є гірські території.

Вітаючи учасників засідання, голова Рахівської районної ради М.Фірка відзначив важливу роль, яку відіграють природоохоронні території, зокрема у питанні поглиблення міжнародної співпраці та підвищення рівня екологічної культури та свідомості населення. За вагомий внесок у поглиблення українсько-німецького та українсько-румунського співробітництва в сфері охорони природи та пропаганді ідей сталого розвитку в Україні він вручив почесні відзнаки Рахівської районної державної адміністрації та районної ради професору німецького університету сталого розвитку П.Ібішу та науковому співробітнику цього навчального закладу А.Шмідту, а також науковому співробітнику румунського природного парку «Гори Марамуреш» К.Поп.

В ході «круглого столу» учасники заслухали та обговорили низку доповідей, присвячених питанням створення та функціонування транскордонних біосферних резерватів, їх впливу на соціально-економічний розвиток регіонів, функціонуванню українсько-румунського транскордонного резервату у Марамороських горах та ін.

Під час обговорення доповідей багато ідей та практичних пропозицій, висловили студенти німецького університету сталого розвитку, які протягом тижня вивчали на прикордонних територіях Карпатського біосферного заповідника та румунського природного парку «Гори Марамуреш» екологічні та соціально-економічні проблеми.

У цей же день, за участі науковців Карпатського біосферного заповідника, пройшла студентська наукова конференція. А з нагоди десятиріччя підписання угоди про співпрацю між німецьким університетом сталого розвитку (м. Еберсвальде) та Карпатським біосферним заповідником, в супроводі самодіяльного народного оркестру гуцульських інструментів Рахівського районного будинку культури, пройшов урочистий вечір дружби.

Федір Гамор,

*доктор біологічних наук, професор,
заслужений природоохоронець
України, заступник директора
Карпатського біосферного
заповідника*

Д